

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 kwietnia 1970 r.

w sprawie zezwolenia na otwieranie i prowadzenie dla osób fizycznych krajowców dewizowych oprocentowanych rachunków bankowych w walucie zagranicznej.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz § 14 ust. 2 pkt 2 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 238) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się Narodowemu Bankowi Polskiemu, Bankowi Handlowemu w Warszawie S. A. i Bankowi Polska Kasa Opieki S. A. na otwieranie i prowadzenie dla osób fizycznych krajowców dewizowych oprocentowanych rachunków bankowych „A” i „B” w walucie zagranicznej, zwanych dalej „oprocentowanymi rachunkami walutowymi krajowców dewizowych”.

2. Na rachunki wymienione w ust. 1 mogą być przyjmowane zagraniczne waluty wymienne określone przez Narodowy Bank Polski.

3. Otwarcie rachunku następuje przy wpłacie kwoty waluty wymiennej, wynoszącej równowartość co najmniej 240 zł.

4. Rachunek prowadzi się w jednej zagranicznej walucie wymiennej, określonej w porozumieniu z zainteresowanym (walucie rachunku).

§ 2. 1. Na oprocentowane rachunki walutowe „A” krajowców dewizowych mogą być przyjmowane:

- 1) kwoty uzyskiwane z tytułu wynagrodzeń ze stosunku pracy, świadczenia usług, praw autorskich, sprzedaży produktów pracy artystycznej, diet i innych tytułów — w wysokości, w jakiej kwoty te z mocy ogólnych zezwoleń dewizowych są w całości lub w części dopuszczone do swobodnego wydatkowania za granicą,
- 2) kwoty nagród pieniężnych,
- 3) kwoty odszkodowań uzyskanych za pośrednictwem Czerwonego Krzyża z tytułu prześladowania przez reżim hitlerowski, w tym również odszkodowań za pobyt w obozach koncentracyjnych, pseudolekarskie doświadczenia i za prace przymusowe,
- 4) kwoty stanowiące składnik majątku osób, które powróciły na stałe do kraju albo uzyskały kartę stałego pobytu, oraz kwoty pochodzące ze zbycia mienia tych osób posiadane za granicą w dniu powrotu do kraju lub uzyskania karty stałego pobytu.

2. Na rachunki, o których mowa w ust. 1, mogą być również przyjmowane:

- 1) kwoty wypłat zwracane na ten sam rachunek,
- 2) kwoty znajdujące się na bankowych oprocentowanych rachunkach walutowych cudzoziemców dewizowych — otwartych dla osób, o których mowa w ust. 1 pkt 4, przed ich powrotem do kraju na stałe lub przed uzyskaniem przez nie karty stałego pobytu w kraju.

3. Wpłaty, o których mowa w ust. 1, mogą być przyjmowane pod warunkiem udowodnienia bankowi tytułu, z którego kwota wpłaty pochodzi, a gdy kwota z tytułów wymienionych w ust. 1 pkt 1 została dopuszczona do swobodnego wydatkowania za granicą tylko częściowo pod warunkiem

odprzedaży pozostałej części kwoty uprawnionemu bankowi w kraju — udowodnienia także tej odprzedaży.

4. Wpłaty, o których mowa w ust. 1, w gotówce lub kwotach pochodzących z realizacji czeków na okaziciela mogą być przyjmowane, jeżeli gotówka lub чеки zostały uwidocznione w imiennej deklaracji przywozu potwierdzonej przez polski graniczny urząd celny lub w zaświadczeniu wystawionym przez ten urząd.

§ 3. 1. Na oprocentowane rachunki walutowe „B” krajowców dewizowych mogą być przyjmowane:

- 1) kwoty w gotówce posiadanej w kraju — bez potrzeby udowodnienia bankowi tytułu i sposobu wejścia w jej posiadanie,
- 2) kwoty z realizacji czeków imiennych lub na okaziciela oraz kwoty przekazywane z zagranicy — bez względu na tytuł, z którego pochodzą, z wyjątkiem podlegających wyłącznie wypłacie w złotych,
- 3) kwoty:
 - a) przypadające danej osobie z bankowego rachunku walutowego otwartego dla Stowarzyszenia Autorów „ZAIKS”,
 - b) z innych własnych bankowych rachunków walutowych nie oprocentowanych z zastrzeżeniem przewidzianym w ust. 2.

2. Kwoty z rachunku eksportu wewnętrznego Banku Polska Kasa Opieki S. A., wpłacone na te rachunki przed dniem wejścia w życie zarządzenia, nie mogą być przelewane na oprocentowane rachunki walutowe „B” krajowców dewizowych. Natomiast kwoty po tym dniu przekazywane do Banku Polska Kasa Opieki S. A. z zagranicy tytułem darowizny za pośrednictwem firm zagranicznych współpracujących z tym bankiem w akwizycji zleceń na eksport wewnętrzny mogą być przelewane na oprocentowane rachunki walutowe „B” krajowców dewizowych po potrąceniu dewizowych kosztów Banku Polska Kasa Opieki S. A. w wysokości, zależnie od kraju pochodzenia przekazu, 5—7% przekazanej kwoty.

§ 4. 1. Odsetki na oprocentowanych rachunkach walutowych „A” i „B” krajowców dewizowych wynoszą w stosunku rocznym:

- 1) 3% od kwot płatnych niezwłocznie na żądanie,
- 2) 3,5% od kwot z terminem wypowiedzenia 90 dni,
- 3) 4% od kwot z terminem wypowiedzenia 180 dni,
- 4) 5% od kwot z terminem wypowiedzenia 360 dni.

2. Odsetki dolicza się w walucie rachunku.

§ 5. Z oprocentowanego rachunku walutowego „A” krajowca dewizowego bez osobnego zezwolenia dewizowego mogą być dokonywane wypłaty:

- 1) na zakup towarów w eksporcie wewnętrznym Banku Polska Kasa Opieki S. A. przez posiadacza rachunku oraz przez inne osoby fizyczne będące krajowcami dewizowymi, jeżeli przelew na rzecz tych osób następuje tytułem darowizny,
- 2) na zakup przez posiadacza rachunku towarów w polskich przedsiębiorstwach handlu zagranicznego lub w innych jednostkach uprawnionych do sprzedaży w kraju towarów za zagraniczne waluty wymienne,

- 3) na oprocentowane rachunki walutowe krajowców dewizowych, jeżeli wypłata następuje między pracownikami polskich placówek zagranicznych w czasie ich zatrudnienia za granicą,
- 4) na dowolne cele za granicą na zlecenie posiadacza rachunku przebywającego czasowo za granicą w związku z zatrudnieniem w polskiej placówce zagranicznej, przedstawicielstwie korzystającym z prawa zakrajowości, zagranicznym oddziale lub placówce krajowego przedsiębiorstwa, instytucji lub organizacji albo w cudzoziemskim przedsiębiorstwie, instytucji, organizacji, a także na morskim statku bandery zagranicznej,
- 5) na zakup towarów za granicą przez posiadacza rachunku przebywającego w kraju,
- 6) na pokrycie składek z tytułu członkostwa posiadacza rachunku w organizacjach za granicą, jeżeli przynależność do tych organizacji nastąpiła z zachowaniem polskich przepisów dewizowych,
- 7) na pokrycie kosztów podróży i pobytu za granicą posiadacza rachunku, jego współmałżonka, a także pozostających na jego utrzymaniu innych członków rodziny — krajowców dewizowych,
- 8) posiadaczowi rachunku w efektywnej walucie zagranicznej.

§ 6. Z oprocentowanego rachunku walutowego „B” krajowca dewizowego bez osobnego zezwolenia dewizowego mogą być dokonywane wypłaty:

- 1) bez ograniczeń na cele wymienione w § 5 pkt 1 i 2, z wyjątkiem przelewów na zakup towarów w przedsiębiorstwie „Baltona”, oraz w § 5 pkt 6,
- 2) do 20% każdorazowo wniesionej kwoty na cele wymienione w § 5 pkt 5 i 7, jeżeli kwota pozostaje na rachunku co najmniej od 12 miesięcy — nie więcej jednak niż do równowartości ogółem zł 24.000 rocznie, a ponadto do całkowitej wysokości należnych odsetek,
- 3) w celu zwrotu posiadaczowi rachunku waluty zagranicznej wpłaconej w kraju w gotówce.

§ 7. 1. Wypłaty z oprocentowanego rachunku walutowego „A” i „B” krajowca dewizowego mogą być dokonywane:

- 1) w formie przelewów, przekazów, czeków lub w gotówce — w walucie rachunku albo za zgodą posiadacza rachunku w innej walucie obcej, z tym że z rachunku walutowego „B” — w gotówce tylko w wypadku, o którym mowa w § 6 pkt 3, lub gdy wypłata następuje na koszty podróży i pobytu za granicą,
- 2) w złotych z zastosowaniem obowiązującego kursu walut obcych.

2. Bank prowadzący oprocentowany rachunek walutowy krajowca dewizowego stwierdza w każdym wypadku w formie umożliwiającej graniczną kontrolę dewizową uprawnienia do wywozu zagranicznych środków płatniczych na pokrycie kosztów podróży i pobytu za granicą.

§ 8. Wypłaty z oprocentowanego rachunku walutowego krajowca dewizowego na inne cele lub na innych warunkach niż wymienione w § 5 i 6 mogą być dokonywane po uzyskaniu osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 9. Zawieranie umów lub podejmowanie czynności nieumownych, stanowiących tytuł wypłat, o których mowa w § 5 i 6, nie wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 10. 1. W razie wyjazdu posiadacza oprocentowanego rachunku walutowego krajowca dewizowego za granicę na pobyt stały lub zmiany czasowego pobytu za granicą na stały, jak również w razie przejścia w drodze spadku lub zapisu testamentowego kwoty figurującej na rachunku na osobę stale przebywającą za granicą (cudzoziemca dewizowego) — dysponowanie saldem rachunku wraz z odsetkami wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

2. W razie przejścia kwoty salda na rachunku w drodze spadku lub zapisu testamentowego na krajowca dewizowego — może on dysponować saldem wraz z odsetkami jak spadkodawca.

§ 11. 1. Kwoty pochodzące z tytułów wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, znajdujące się:

- 1) na bankowych rachunkach walutowych, otwartych na podstawie zarządzenia Ministra Finansów z dnia 18 czerwca 1958 r. w sprawie udzielenia zezwolenia na prowadzenie dla niektórych krajowców dewizowych rachunków bankowych w walucie zagranicznej (Monitor Polski Nr 51, poz. 298), albo
- 2) na rachunkach eksportu wewnętrznego, w Banku Polska Kasa Opieki S. A. otwartych przed dniem wejścia w życie zarządzenia.

— mogą być przeniesione na oprocentowane rachunki walutowe „A” krajowców dewizowych, z zachowaniem przepisu § 2 ust. 3.

2. Kwoty znajdujące się na rachunkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1:

- 1) mogą być przeniesione na oprocentowane rachunki walutowe „B” krajowców dewizowych — jeżeli zostały wpłacone na te rachunki w gotówce w kraju,
- 2) mogą być przeniesione na rachunek eksportu wewnętrznego Banku Polska Kasa Opieki S. A. — jeżeli pochodzą z tytułów, z których dopuszczone są do tego eksportu,
- 3) nie przeniesione lub nie podlegające przeniesieniu odpowiednio na rachunki „A” lub „B” — pozostają na dotychczasowych rachunkach do czasu podjęcia ich po obowiązującym kursie walut obcych lub wykorzystania w inny sposób za indywidualnym zezwoleniem dewizowym.

§ 12. Rachunki otwarte na podstawie zarządzenia Ministra Finansów z dnia 9 grudnia 1967 r. w sprawie zezwolenia na otwieranie i prowadzenie dla osób fizycznych — krajowców dewizowych oprocentowanych rachunków bankowych w walucie zagranicznej (Monitor Polski Nr 70, poz. 343) prowadzi się według zasad określonych w niniejszym zarządzeniu jako oprocentowane rachunki walutowe „A” krajowców dewizowych.

§ 13. Tracą moc zarządzenia Ministra Finansów:

- 1) z dnia 18 czerwca 1958 r. w sprawie udzielenia zezwolenia na prowadzenie dla niektórych krajowców dewizowych rachunków bankowych w walucie zagranicznej (Monitor Polski Nr 51, poz. 298),
- 2) z dnia 9 grudnia 1967 r. w sprawie zezwolenia na otwieranie i prowadzenie dla osób fizycznych — krajowców dewizowych oprocentowanych rachunków bankowych w walucie zagranicznej (Monitor Polski Nr 70, poz. 343).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1970 r.

Minister Finansów: J. Trendota